

Huub Dubbelman (63), manager corporate communications Mercedes-Benz Nederland

‘Het eerste woord dat ik uitsprak was “auto”. Tot grote ergernis van mijn vader, die op z’n 87ste nog steeds niet begrijpt waar mijn fascinatie voor auto’s vandaan komt.’

‘Ik heb vrij lang gewerkt als journalist, daarna ging ik aan de slag bij Volvo Trucks en deze maand zit ik 21 jaar bij Mercedes-Benz. Er waren altijd volop autobladen en miniatuurautootjes in ons huis te vinden, maar ik heb mijn dochters Fleur en Claire het wereldje nooit opgedrongen. Sterker: Claire ging zonder dat ik het wist solliciteren bij Carver, dat bedrijfje dat

driewielers maakt. Mensen zeggen dat zij heeft wat ik eigenlijk had gewild: een internationale carrière in de autosport. Dat klopt, maar ik wist ook wat dat betekende: dat je van april tot november zeven dagen per week aan het werk bent.’

‘Ik ben apetrots op de positie die Claire inmiddels heeft ingenomen. Ze kan als ze wil nog veel verder komen. Mijn hoop is dat ik op een dag samen met Claire en Fleur een internationaal pr- of marketingbedrijf op het gebied van auto’s of autosport kan beginnen. Claire doet dat plan af als bemoeizucht, maar ik zie het ooit wel gebeuren.’

Claire kan nog veel verder komen als ze wil

Ik bel hem als ik tegen een probleem aan loop of een plannetje heb

auto

Claire Dubbelman (29), de Nederlandse coördinator van het Touring Car Racing (TCR) Kampioenschap

‘Ik heb net als mijn vader een voorliefde voor machines die hard gaan en een krachtig geluid maken. Vanaf mijn tiende werd mijn interesse steeds serieuzer: ik keek alle Formule 1-wedstrijden en hield zelfs de standen bij in plakboeken. Mijn vader nam me vaak

mee naar het circuit, gaf me schaalmodellen en vergezelde me als ik foto’s van auto’s ging maken. Mijn meisjeskant was ook vertegenwoordigd, want ik doe al sinds mijn vierde aan klassiek ballet, maar het was voor mij na mijn studie Internationale Communicatie een

uitgemaakte zaak dat ik in de autowereld wilde werken.’

‘Ik begon op mijn 21ste op de pr-afdeling van Carver en heb daarna dertig raceweekenden per jaar gedaan voor Renault Sport. Mijn zusje zei vaak: “Het duurste hotel dat je hebt, is je eigen huis, want je bent

er nooit.” Werken in de autosport is een lifestyle. Mijn vriend, Danny van Dongen, is coureur, dus hij snapt wat me drijft. En mijn vader natuurlijk ook. Ik bel hem elke week wel een paar keer: als ik tegen een probleem aan loop of een plannetje heb. Hij is een grote steun.’

Zo vader, zo dochter

Waar hun vaders al van jongs af aan besmet waren met het autovirus, moesten zij er soms een beetje in groeien. Maar uiteindelijk kozen ook Claire Dubbelman, Amber Donkervoort en Marissa van Laarhoven voor een carrière tussen de ronkende motoren en gierende banden.

Tekst: Fleur Baxmeier, fotografie: Martin Dijkstra

Amber Donkervoort (30), manager marketing & communications bij Donkervoort Automobielen

Na mijn geboorte werd ik bij het ziekenhuis opgehaald in een Donkervoort en de zaak zat lange tijd bij ons aan huis in Loosdrecht. Ik weet niet beter dan dat ik via de garage binnenkwam en tussen de onderdelen en olie stond. Omdat mijn broer Denis al vanaf zijn achtste kart, ging het bij ons aan tafel eigenlijk altijd over auto's, racen of karten. Dat was voor mijn moeder en mij wel eens slikken: ik was een paardenmeisje en ben nog altijd geen petrol head.'

'Ik ontdekte eigenlijk pas hoe bijzonder ons bedrijf is toen ik tijdens mijn studie International Business in China stage liep bij een consultancybedrijf gericht op de autobranche. Na die stage wist ik niet precies wat ik wilde. Ik dacht: ik spring op vakantiekrachtbasis even bij mijn vader bij,

en ik ben nooit meer weggegaan, want er kwam net een perfecte functie voor mij vrij: die van marketingmanager. In diezelfde periode kwam mijn broer in de zaak, dus het is met recht een familieonderneming.'

'Ik denk dat mijn vader het prettig vindt dat wij frisse energie hebben, terwijl wij kunnen profiteren van de kennis van iemand die al lang meeloopt. We zeggen wel eens: "We hadden beter in een lucratievere business kunnen stappen", want in alle eerlijkheid: het bedrijf heeft zijn ups en downs gehad. Er zijn momenten geweest waarop ik me afvroeg waar mijn vader de energie vandaan haalde om door te gaan. Inmiddels weet ik het antwoord daarop: zijn heilige geloof in het product en de filosofie erachter, iets wat ik zelf inmiddels ook heb.'

Soms vroeg ik me af waar mijn vader de energie vandaan haalde

*Privé zien we
elkaar wat
minder*

Joop Donkervoort (66), oprichter en eigenaar van Donkervoort Automobielen

‘Op zolder liggen allerlei oude schriftjes en kladblokken van mij waaruit blijkt dat ik als kind al met auto’s bezig was: op elke pagina staat wel een schetsje of een tekening van een auto. Die liefde zat er bij Amber in eerste instantie niet zo in.

Dat is misschien logisch als de mannen in huis over niets anders praten. Ik nam Amber wel eens mee naar de AutoRAI of naar kartwedstrijden van mijn zoon Denis, maar ik heb haar nooit iets opgedrongen. Het moest haar eigen keuze zijn. Ik denk echter dat het

voor iedere ouder prachtig is als de kinderen het bedrijf voortzetten.’

‘Amber is er min of meer toevallig in gerold en het is mooi om te zien dat ze het ondanks haar aanvankelijke scepsis steeds leuker is gaan vinden. Ik herinner me nog goed het

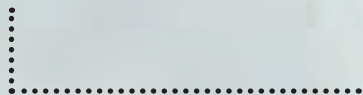
eerste grote evenement dat ze voor ons organiseerde. Ze had zoiets nog nooit gedaan, maar ze kreeg achthonderd man op de been en bereikte er veel pers mee. Het is alweer heel wat jaren geleden, maar ik was zo verschrikkelijk trots op haar.’

‘Natuurlijk is er

onderling ook wel eens strijd, maar over het algemeen werken mijn vrouw, Marianne, Amber, Denis en ik in goede harmonie samen. Het enige nadeel van dit alles is dat je elkaar privé wat minder ziet: je bent al de hele week met elkaar in de weer.’

Mijn vader beoordeelde mijn fouten tien keer strenger en kritischer

Marissa van Laarhoven (35), heeft sinds 2012 de dagelijkse leiding van Cito en Cito Motors

Ik ben nooit van het meisjes-spielgoed geweest, ik speelde met de racebanen en de autootjes waar mijn vader mee kwam aanzetten. Als kind was ik al veel op de zaak en in het weekend mocht ik voorop bij het stuur als hij ging motorcrossen, iets wat we nog steeds elke zondag doen. Ons gezin draaide om auto's en ik vond dat zo leuk dat ik van jongs af aan al wist: ik wil in de zaak.'

'Ik ben niet van de ene op de andere dag in deze functie gerold, maar ik heb het voordeel gehad dat ik het bedrijf rustig heb kunnen

leren kennen. Op die manier kon ik achter de schermen met mijn vader meekijken: hoe pakt hij dit of dat aan?'

'Mijn vader was er heel duidelijk over dat hij mijn fouten tien keer strenger en kritischer beoordeelde dan de fouten van externe mensen – bijvoorbeeld als ik een keer te laat kwam –, omdat hij me ervoor wilde behoeden dat ik als dochtertje van de baas zou worden gezien. Tegelijkertijd heeft hij mij alle vrijheid gegeven uit te proberen wat ik in mijn studieboeken had geleerd.'

Ik moest haar het wiel zelf laten uitvinden

**Hein van Laarhoven (69),
eigenaar van Cito Motors**

Mijn vader had een garagebedrijf en verkocht de exclusieve auto-merken Wolsley en Riley. Toen ik klein was ging ik al mee om daar te spelen. Op een gegeven moment had mijn vader een motortje gemaakt waarmee ik in de garage mocht rijden. Auto's hoorden bij de familie.'

'Toen mijn vader op mijn zestiende

overleed, ben ik van school gegaan en in het bedrijf gestapt. Ik hield toen al van de snelheid en het design. Vooral van bijzondere auto's, zoals we die nu nog verkopen.'

'Vanaf haar jeugd was Marissa er duidelijk over dat zij later in het bedrijf wilde werken, maar ik heb altijd gevraagd: "Weet je dat heel zeker?" Ik heb geprobeerd haar

te waarschuwen voor alles wat bij de leiding van een autobedrijf komt kijken, maar de belangrijkste vraag was of ze er geschikt voor was. Daar moet je als ouder vol van overtuigd zijn. Marissa heeft een goede opleiding gehad, veel beter dan ik, maar ik had toen ze begon al jaren ervaring en zij niet. De fouten die ik zelf had gemaakt, wilde ik haar niet nog eens

laten maken. Maar dat hielp geen bal: ik moest haar het wiel toch zelf laten uitvinden. In veel gevallen liep het af zoals ik had verwacht, maar ik heb ook vaak gedacht: verrek, zo kan het ook. Ik heb van Marissa geleerd dat je vertrouwen moet hebben als je de stuurknuppel overdraagt. Onze band is extra hecht doordat we de hele dag samenwerken.'

HAAREN MAKE UP: AGA URBANOWICZ
FOR MOROCCANOIL @ ANGELIQUE
HOORN MANAGEMENT
CHARLOTTE MAILHÉ @ ANGELIQUE
HOORN MANAGEMENT